

כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום
מס. 1004
16.1.87
ט"ו בטבת תשמ"ז

ב ש ע ה ט ו ב ה ה ת ח ל נ ו ל פ נ י ש ב ו ע

ל ה ש ת מ ש ב ש ע ר ה ח ד ש

מעשה ידי יעל פרנק

מי יתן ונשתמש בו כבריאות, בשלום
ובשמחת יצירה עד הגליון ה.....

מזל טוב... מזל טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

19.1. מר דני סטיל

רות גולן

ניק דיזויס

20.1. צביה כץ

עופר ניצן

מר אלף אנדרס

21.1. בקי ארנברג

גאי וגנר

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

24.1. ליבי ולן ויינטארוב

22.1. חיים מעין

עמר כהן

אילת וגנר

מנחם וינגרד

23.1. רוי בוסקילה

נמרוד פלמה

איה כהן

להולדת ה ב ן - ה נ כ ד

לאדוה ולאריאל סינה

לג'ו ולשריטה

ולכל בני המשפחה

24.1. דורית נמנוב

אופיר שובל

איתמר דוארי

מה נשמע?

* גדעון ואדם - או טוב יותר, אדם וגדעון - הובילו אותנו בדרכי הקאונטרי בשישי-שבת.

איזה צמד! איפה הם מצאו אחד את השני אני לא יודעת, אבל הם מצאו. וראינו שם המון אהבה ביניהם, אהבה אל הכלים שניגנו בהם, בשירים שלהם ומהקהל אליהם. איזה עיניים, איזה קולות, איזו הרמוניה. ממש תענוג.

* כאן היה מזג-האוויר חמים השבוע. בסקנדינביה, אמרו, 30- . תדליקו את התנורים לפני שברוך כהן יחזור משם. אני לא חושבת שהוא רגיל לזה.

* ו... נעורים, נעורים... המקלט - מועדון משופר ומוסיף צבע מיום ליום. ויש להם פעולות. דוד אלמן מלמד עזרה ראשונה ושמעתי שגם רופא המשפחה עומד להנחות בנושאי משפחה ובריאות. עוד בסוף יוצא מכם משהו, הה? באמת, כל הכבוד לכם על התגובות, על הפעילות, על הכול.

* נעורים גם קיבלו טלפונים. במועדון-מקלט מספרו 979 וליד המגורים שלהם 821. קל יהיה להשיג אתכם, אם נצטרך עזרה בשטיפת רצפה, שמרטף וכו'.

* אבא של אדם בן-חנוך (בן ה-90) עומד להגיע אלינו, במגמה להשתקע. שזה יהיה נעים - וקליטה קלה למשפחה.

* מהמרפאה מוסרים שאין חדש, הווירוסים עדיין כאן. ביקור ארוך. כרגיל, פעם שהם מגיעים, אז הם פה!

* האולפן מתמלא בפנים חדשות ודמויות אחרות. עוד אלה מהמחזור האחרון יוצאים - וכבר אלה באים. ביום שישי מתחילים שוב ללמוד. לשמחה, דוט, יעל ולאמירה, המדריכה הטריה - הצלחה כתמיד

* ובספורט (מוסר שבי): קבוצת הנערים בכדורסל ניצחה את עינות הירדן 60:62 וזכתה באליפות הגליל לנערים. (פרטים בגוף העלון)

בשבת תשחק הקבוצה בצמח במסגרת 1/8 ו-1/4 גמר.

אז זהו זה להפעם.

שבת שלום - עם הרבה שמש

שושנה שרקי

נ.ב. שעון הסבא של חדר האוכל לא מת! הוא רק מבקר אצל הרופא לשם השתלת אברים....

בינינו לבין עצמנו

קיבוץ - כן או לא?

אחד מחברי קיבוצנו, שמעמיק בהגדרות וניסוחים, אמר - כששוחחנו על האסיפה האחרונה: כל חברה מתחילה להתמוטט, כאשר השיכבה השלטת מפסיקה להאמין בדרכה ובייעודה. (עד כאן דבריו). זה נכון לגבי הקיבוץ, אמנם הקיבוץ, בו יש לכל אחד זכויות הצבעה שוות והרכב הוועדות הוא רב-גילי, קשה לראות בשיכבת הוותיקים שיכבה שלטת, אבל יש סימנים שהאמונה התרופפה בקרב אבות הקיבוץ.

ההצעה שהובאה בפני האסיפה האחרונה היתה צינית ואנטי-קיבוצית למעשה, אם לא בכוונה. היא אמרה לכל איש מבין:

לזחול למזכירות בבקשה מיוחדת לנסיעה לחו"ל היא חוויה טראומטית מביכה - ניתן לאלה שיש להם "מימון עצמי" לנסוע כאוות נפשם. מי שאין לו אפשרות למצוא סיוע חי-צוני ימשיך לזחול ולהזדקק לטיפול פסיכיאטרי.

מאוד יתכן שמוסדנו, וביניהם המזכירות, אינם תמיד מתפקדים בצורה המספקת כל אחד ואחד. אבל אנחנו בחרנו בהם ויש לנו רשות לערער על החלטות שלא נראות לנו. כאן היתה הצעה שנתנה לגיטימציה לחשבונות הבנקים, לשידול קרובים בחו"ל, להפיכת חב-רתנו הקיבוצית לשתי שכבות: מי שיש לו ומי שאין לו "מימון עצמי".

יש נטיה לברבר על זה ש"הקיבוץ חייב להשתנות עם הזמן". וכהוכחה אומרים חסידי השינוי "הרי הקיבוץ המשיך להתקיים גם אחרי שמחסן א' ירד לטמיון, חומות הקיבוץ לא נפלו כשסגרו את המקלחת הציבורית, כשעברנו ללינה משפחתית ובחדר-האוכל הונהגה הגשה עצמית..."

יש כיום שתי אפשרויות שעומדות בפנינו: לחיות כחברי חברה שוויונית קיבוצית או להצטרף אל 97% האחרים במדינה (השפויים?) ולהפוך את המקום הזה לקואופרטיב שדואג להנחות במחירים, לכרטיס אג"ד, לשירותים מסויימים, הניתנים למי שמוכן לקבל על עצמו תנאי אחד - יום עבודה סביר.

אפשר להגדיר שוב אי-אלה עקרונות יסודיים, שבלעדיהם אין חברה קיבוצית קיימת ולקבוע אחת ולתמיד שאלה הערכים שלפיהם נחיה. ומי שאינו רוצה בשוויון הזדמנות ואפשרות (איש אינו מדבר על שוויון מוחלט היום אלא כמסך עשן); מי שאינו רוצה בשות-פות ועזרה הדדית; מי שאינו מאמין באפשרות להחיות מחדש את החינוך הקיבוצי - יקום וילך. או אולי כותב שורות אלה צריך להסיק מסקנות?

העכבר ששאג

לפני הרבה שנים הופיע השחקן הבריטי פיטר סלרס המנוח בסרט ששמו "העכבר ששאג" ובו סופר על מדינה קטנטונת שהפכה ללשון המאזניים בין המעצמות, מפני שאי-שם במרתף של ארמון הדוכסית היתה פצצה אטומית, שאם ישתעלו בסביבתה ייהרס העולם כולו. מסתבר בסוף הסרט שהניצרה של אותה פצצה היתה סיכת-ראש של אישה - ומפצצת-דחליל כזו העולם חרד.

ובימים אלה תופסת מדינת ישראל מקום כעכבר שואג מס' 2. עובדה: עמירם ניר - מי שהיה יועצו של שמעון פרס לענייני טרור - מציע לאדמירל פוינדקסטר ולקולונל אוליבר נורת לשלוח נשק לאירן, והם עושים זאת - היפנוזה. מדינת ישראל היא היוזמת וארצות הברית הענקית והתמימה שמעת **בעצתה האחיתפלית**. האם באמת מאמינים בכל סיפורי הסבתא האלה? המון אמריקנים בוודאי שכן וגם ח"כ יוסי שריד שאמר ב"ערב חדש": מי שמסוגל לשקר בעניין השב"כ, בוודאי מסוגל לשקר בעניין האחריות למכירת נשק לאירן.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

והיום פתאום נשבר רוברט מקפרלן, מי שהיה המתווך האמריקני בכל העסק, והודיע שהגירסה שסיפר לאמצעי התקשורת על יוזמתה של ישראל היתה שקר, שכוונתו לחפות על הנשיא רייגן. ומה יספרו עלינו מחר?

מעשה בעכבר ופיל שהיו מתהלכים יחדיו ביער. אמר הפיל: "עכבר ידידי, אתה תוכל לסמוך עלי כשאתה בצרה, כי הרי אנחנו ידידים ושותפים." שמח וסמך העכבר. יום אחד פקד את היער סערת ברקים והפיל הותקף בפהו והיסטריה - "עכבר ידידי, עזור לי. אני, האמיץ בחיות, מפחד נורא מרעמים וברקים", אמר הפיל. העכבר חשב רגע ואז צעק, לפי מסורת העכברים - "אחרי!" הם אצו בתוך היער מואר הברקים, כשהעכבר רץ קדימה והפיל הולך בעקבותיו. פתאום הם הגיעו למצוק גבוה שבתחתיתו היה חור קטן. העכבר נעלם לתוך החור והפיל התנגש בעוצמה במצוק. "עכבר, עכבר", צעק הפיל, כשהוא מחזיק את ראשו ברגליו הקדמיות, "מה עשית לי? זאת ידידות?!" בוא החוצה ואדרוך עליך, מניאק שכמוך!" הציץ העכבר החוצה ואמר: "פיל ידידי, האמנתי שאם אני יכול למצוא חור, אתה - מלך החיות - בוודאי תמצא חור. לא ידעתי שאתה רץ בצורה עיוורת אחרי. ולמעשה אתה צריך להגיד לי תודה, כי מרוב כאב-ראש שכחת את הברקים המפחידים." הפיל לא שוכנע ואמר ברוגז: "חכה עד שאספר לשאר החיות, איך הולכת אותי שולל!!!" ענה העכבר: "ספר, פיל ידידי, ויצחקו ממך." מוסר השכל - אין.

מורה דרך למימון עצמי

בימים עליזים אלה, כאשר עומדים אתגרים חדשים ונסיעות לחו"ל קוסמות בפני מי שיכול להשיג את ה"ירוקים", רצוי שנעזור בכמה עצות מעשיות לאלה שרוצים לנסוע, אבל אין להם מספיק לגמור את החודש. קצת יוזמה פרטית לא תזיק לקיבוצניק של המחר.

(א) מכירות. לכל אחד יש משהו שהוא יכול למכור. כותב שורות אלה ושותפו לעבודה (השם שמור בסידור העבודה) מתכוונים להקים מכון רנטגן נייד בכביש ר"פ-ק"ש עם פלאקט, כגון "אל תחכה לשבר - הצטלם ברנטגן עכשיו - במכון לאינסטנט-קרינה".

ניתן למכור לא רק יידע אלא גם צלחות וסכו"ם שהצטברו בחדר שלך. יש ספרים שהספרן לא יודע שנעלמו - מכור עכשיו וסע מחר.

(ב) אירות. הצלחות בנות הקיבוץ כמארחות מבוקשות ביפן פותחות אפשרויות רבות בפני המין היפה. אמנם הגבר הישראלי הממוצע פחות עדין מן היפני, אבל למען הנסיעה... בתור פרוייקט כלכלי בטוח (איך אמר החשב הכלכלי של הקיבוץ - "אנחנו יושבים על אוצר בלתי מנוצל") אין שווה לרעיון האירות.

(ג) שוד בנק כעזרת כמה מומחים מחברת הילדים ובוגרי חברת הילדים ניתן, באמצעות שיטות מתוחכמות, לחדור לכל כספת בנק. חבל שהיידע שנרכש בלימוד מחשבים, יצירת מפתחות גנבים וחדירה למקומות בלתי ניתנים לחדירה, לא ינוצל. מה שטוב ליפת - טוב לנו.

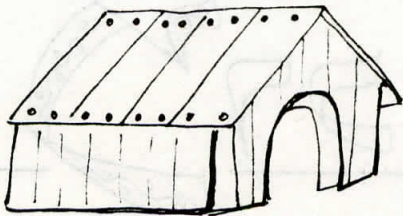
ד) מחו"ל לעבודות

מכירת כמה מתנדבים/אולפניסטים בשוק העבדים. חבל לא לנצל את הקשרים שמדינת ישראל יצרה עם אנשי עסק סעודיים. זו הדרך הרווחית להיפטר מן הזמניים הלא רצויים.

(ה) בזאר - המזכירות עומדת לשכור שטח בצומת ראש-פינה וכו' יוכלו חברי קיבוץ בעלי דמיון להציג את עבודותיהם האמנותיות או, להבדיל, חפצים שאין בהם שימוש: "שבץ-נא" שבו כמה אריות נאכלו ע"י הכלב; צעצועים קצת שבורים; ילד אחד או שניים של השכנים; כלי חרס עתיקים תוצרת בית; פסלונים אפריקניים אותנטיים, תוצרת מפעל "הבונים".

איך אמר החכם: חברי קיבוץ בלי מימון עצמי התאחדו, אין לכם מה להפסיד חוץ מכמה שמונצס.

א ר י ק

כלבת

מי שקרא את עלון המועצה האחרון, גילה שיש כלבת באיזור.
ב-11.1.87 זימנו את ד"ר מאיר וילצ'ק, הווטרינר לשיחה בנושא. הוא הסביר ששועלים ותנים הם נושאי המחלה, ויש על כן לסלק מתחומי הקיבוץ, במידה ויופיעו. הוא הדגיש שלא רצוי שכלבים יסתובבו במקומות ציבוריים, ובבתי הילדים. כמו כן דרש לא להרשות לתושבים זמניים לגדל כלבים.

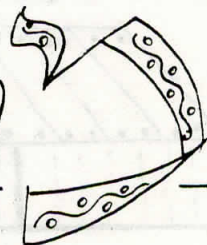
מה שכל אחד מאיתנו יכול לעשות הוא לגלות ערנות בנושא של כלבים חדשים המופיעים בקיבוץ, ומיד לדווח עליהם לנהן ברק. הסכנה בהם היא שאינם מחוסנים בפני כלבת. כמו כן יש להודיע מיד על הימצאות שועלים - כבר נראו בעבר הרחוק - לאותה כתובת. מאחר שיש ברשותנו טלפונים, יכול כל חבר גם לטלפן לווטרינר - מס' 40770, או למשרד החקלאות - מס' 44977, או לשאול סופר במועצה האזורית - מס' 45611.

יום אחד אולי גם נגיע להקמת מכלאה לכלבים בתחומי הקיבוץ, שתשמש להם מעון-יום עד לשוב בעליהם מעבודתם הביתה. אין ספק שכלבים מתפלשים בארגזי החול של בתי-הילדים אינם מוסיפים נקיון ובריאות. לצורך זה תידרש ועדת כלבים חדשה בעלת יוזמה, שחבריה יהיו אוהבים אנשים וכלבים, שתוצע ותיבחר בעתיד הלא רחוק.
נתן, הרי ל., יעל ש.,

שרון גזי התערהבה

דבר נעורים.

לאחר כ-10 שנים ויותר, שמדברים, ומציעים, ומאחלים לעצמנו שיום-אחד-אולי- יקום - אך ממשיכים ל"סדר-היום" ומקבלים את צו השעה של "להצטמצם" ו"יש דברים יותר חשובים" - הגענו למסקנה שחיינו די ושעכשיו זה הזמן וזה נכון לדחוף להקמת מרכז נעורים כפי שצריך בכפר הנשיא.

למה? שכן - אם אנחנו באמת רוצים בחינוך לבני נעורינו ופועלים בשיטה של חינוך משותף וריכוזי - הרי שצריך גם מקום שבו נוכל לפעול.

למה צריך? למה מקלט, כפי שקיים היום, זה לא מספיק טוב?

כמה סיבות:

כבר הבעתי את דעתי בעבר על כך, שגישת סביבה לאדם (במקרה זה לנערים!) משפיעה על גישתו לעצמו. בניית מרכז לענייני הנעורים כמוה כלהגיד "אתם חשובים, החינוך שלכם חשוב מספיק, כדי שנשקיע בו הרבה!.. המקלט של היום כמוהו כאמירה "אתם ממילא לא כל-כך נחשבים והחינוך שלכם בבית - הוא לא דבר שבמיוחד חשוב להשקיע בו! גישה כזו היא די נוחה, כי הנעורים לא נדרשים להשקיע מעצמם, וזה גלגל חוזר... אותה אמירה טובה ונכונה גם לגבי הצוות שעובד עם בני הנעורים (מלווים, מטפלים, רכזים, מדריכים). בניית המרכז "פועל יוצא" של האמירה "עבודתכם בחינוך חשובה מספיק, כדי שנבנה מקום שבו תוכלו לפעול."

כיום פועלים בשטח - עם קשיים. אין מרכז להדרכה. מרכז זמני הוקם עכשיו, אבל - כאמור - הוא זמני. אין משרד לצוות, חדר מטפלת, אפשרות להפריד במרכז בין חדר טלביזיה ומועדון לקריאה; אין חדר עיון צמוד ונוח להכנת שיעורים. הרבה "אינ"ים, שנכון, הסתדרנו איתם המון שנים ויצאו חבר'ה מחונכים לא רע - אז למה בכל זאת צריך?

שוב התשובה שלי קשורה למה בעצם רוצים:

אם רוצים שחברת הנעורים תמשיך להיות חברת שוליים, שצריכה להיאבק על קיומה ודמותה ולהקים כל שנה מעפר את מיתקניה הזמניים ושבוע שבו למצוא חדרים זמניים לפעילויות, הרי שלא כדאי לבנות כלום (וזו גישה בהחלט לגיטימית עם הגיון, האומר שהיצירתיות הראשונית הזאת מחנכת, וגם שלא יקבלו כמובן מאליו שהכול ניתן להשגה).

לעומת זאת, אם רוצים - כמונו - שיווצרו מסורת והרגלים מסויימים של עבודה וסדר-יום ושהנערים יימצאו במרכז שבו יש רוב שעות היום והערב מבוגרים שעוסקים בחינוך, הרי שהדבר הנכון לעשות הוא לבנות מרכז נעורים באיזור מגורי הנעורים (בתוכנית-האב - מגרש הכדורסל של היום). במרכז יועברו חוגים, תתקיימה ה"פעולות" ופעילויות, יהיה בו חדר עיון, חדר-המדריכים וספריית הדרכה, חדר המטפלות והכג-דים, ועוד. ככה - גם בלי אילוף מלאכותי - יימצא כל ערב מבוגר באיזור הנעורים ויהיה נוח ומושך לקיים פעולות חינוכיות.

אגב, ברוב קיבוצי התק"ם קיים כבר מרכז זה או אחר ומבחינה זו אנחנו מפגרים מאוד.

מטרת כתבה זו היא לעורר את מודעות ואהדת הציבור לרעיון הקמת המרכז, כדי שהוא אכן יוקם בשנים הקרובות (עם או בלי שילוב עם אולם הספורט).

על החתום "הצוות הדוחף"
מטעם ו. נעורים
ונסה, רבקה ושלומית (שכתבה)

לא על האסיפה האחרונה.

בגיל עשר בערך שאלתי פעם את ההורים: "למה יש אנשים עניים ואנשים עשירים בעולם?" - שאלה שגרמה מבוכה רבה במשפחתי ה"זעיר-בורגנית".

באיזה הקשר פתאום נזכרתי בה? בעקבות מספר שיחות שהיו לי השבוע עם חברים משכבת גילי, שהעציבו אותי וקוממו אותי לא מעט. השיחות היו, כמובן, "לקראת האסיפה", שבה נדונה ההצעה "להוריד את בילוי החבר בחופשתו מפיקוח מוסדות המשק". או "לשחוט את הפרה הקדושה של חו"ל". אבל לא על עצם ההצעות ברצוני לדבר, אלא על הלך-הרוח שהביא חברים טובים להעלות אותן.

"היה לנו חלום - והוא לא התגשם".

"בקיבוץ אין שוויון".

"אני לא מאמין/ה יותר בדרך-החיים הזאת".

זהו בערך נוסח הטענה. ולעניות דעתי, היא לא מעמיקה, לא רלוונטית וגם אוב-יקטיבית לא נכונה.

קודם כל, לעניין החלומות. איך אמרו כבר חכמים ממני? "החלומות - שווא ידברו" והחלום טבעו שידרבו, והוא מטרה נכספת ולא ייהפך לעולם למציאות. חלמנו להקים בכוחות עצמנו כפר שיתופי במדינה יהודית חופשית. חלום גדול מאוד. התגשם - עובדה. הכפר לא בדיוק כפי שחלמנו? יש בו אנשים בינוניים? (זוכרים? רק הבינוניים נשארים!) יש בו חולשות אנוש, כגון קינאה, חומרנות, השתמטות מעבודה? באמת חבל שלא נולדנו מלאכים....

וכמובן, אין שוויון בקיבוץ. פלוני בנה לעצמו וילה רב-מפלסית ברווחים שעשה בבורסה (ביושר). בנו של מנהל המפעל אוכל במסעדות יוקרה כל יום. אשתו של המזכיר נוסעת לפריז, כדי לקנות בקולקציה האחרונה של דיור. מה פתאום? כמובן שלא. עד כדי כך מובן, שחבר שהוסיף 20 ס"מ לרוחב החדר שנבנה כתוספת לדירתו "נענש", אחרי דיונים סוערים בוועדות.

מדוע זה כל-כך מובן מאלינו? האם יש מקום בעולם, מלבד הקיבוץ, שבו הפרט מוסר בהתנדבות את הכנסותיו (משכורת, יום עבודה, שילומים, נכסים) לכלל, והכלל, על כל פנים החלק הפעיל שבו!, מחליט על החלוקה?

נראה גם את הצד השני של אותו "חוסר שוויון". ילד נכה לא יכול לקבל את הטיפול הדרוש, כי אביו רק פועל פשוט בפרדס. לזקן עירי בינינו לא מספיקה הפנסיה, כדי לחמם את חדרו, המרוהט במיטה וכיסא. אבי המשפחה נפטר במלוא אונו (לא עלינו) והאישה וילדיה מגורשים מהבית. או, פחות קיצוני, מגבילים אצלנו את גודל המשפחה, כי חוששים שלא יוכלו לתת חינוך נאות ליותר משני ילדים. אתם מזדעזעים? אז אל תספרו לי על הווידאו שמישהו קיבל במתנה או אפילו על האופניים שקנה לבן שלו, אחרי שגם קונה סטייקים למשפחה כל שבוע.

כמובן, שיש מחיר לבחירה בדרך חיים שונה ומיוחדת. כדי לשמור עליה יש צורך בהגבלות, בפיקוח. יחד עם הערכות ההדדית באה תלות הדדית, המעיקה לפעמים. האח, האבא, הסבא - חיים על רמה יותר גבוהה. וזה מגרה (מעניין שאף פעם לא עולה על הדעת של מישהו לבקש עזרה לקיבוץ מהמשפחה האמידה, אבל מקובל לגמרי לבקש עזרה לקרובים הנמצאים במצוקה. גם לא הייתי רוצה שיהיה אחרת) אבל - הרוצה בחופש הפרט בלי הגבלה בל ייכנס למסגרת הזו.

לבי לבי לאלה שהגיעו לגילי (גיל הפנסיה פחות או יותר) ומרגישים אכזבה, תסכול ומרירות ו"איחרו את הרכבת" לשינוי גדול בחייהם. חבל - אין לי דרך לשנות את הרג-שונכם. הלוואי שתסתכלו בשלושת רבעי הכוס המלאה - ולא ברבע הריק.

צדק אותו פרסומאי שאמר - "אתם לא יודעים למכור את עצמכם". א נ ג ה

נ.ב. על גישתי לנסיעות לחו"ל בפעם אחרת.

ציהנענשה בביה"ס העיקרי.

בתוכנית השנה פעילות גדושה וענפה, שחלק ממנה כבר ביצענו.

נערך "שבוע בריאות" בניצוחן של טליה ורמה ועבודה מסורה של כל צוות ביה"ס, צוות המרפאה, בטי דוארי, ג'נט פרימוסט ועוד. לכולם היה כייף ובין היתר למדנו מהם החידוקים, כיצד להימנע מהם, מהו המזון החיוני לגוף. תודה לכל מי שתרם להצלחת השבוע.

לחנוכה תיכננו מספר ימים בנושא הבטיחות ובעיקר היתה המטרה ללמד רכיבה בטוחה על אופניים. חלק מהתוכנית בוצע, אך עדיין יש להמשיך. מפאת מזג-האוויר לא נערך בוחן הרכיבה ובהזדמנות חגיגית עוד נחזור אליו. השוטר, שהגיע לשוחח על נהיגה והליכה בכביש, עוד תחזור ל-2-3 שיחות נוספות. היא גם שאלה כיצד מתקבלים לחברות פה...

החבלן, שהגיע לשוחח עימנו על חפצים חשודים, התחיל בקושי בשיחה וכבר נקרא לטפל באירוע (אדם עלה על מוקש). נשארנו פעורי פה לנוכח המציאות, העולה על כל דמיון. גם הוא הבטיח שיבוא שוב, במידה והכול יהיה רגוע.

במסגרת יום עיון בנושא החינוך לערכי עבודה, שנערך בתק"ס ביוזמתה של תמר וולפין, הציגו מיכל ד. ויהודית ו. בפני הנוכחים את מרכז הלמידה בנושא "העבודה" (שהוכן ע"י צוות ביה"ס בסיום שנת הלימודים). זכינו לתגובות חיוביות ביותר ואחת הבקשות היתה להעביר את מרכז הלמידה בין בתי-הספר בקיבוצים השונים.

שבוע מרכז "יד ביד", שתוכנן לשבוע הבא, נדחה לסוף חודש ינואר. שבוע זה יוקדש לנושאי האחוה, כבוד לאדם כאשר הוא אדם ועזרה הדדית. אנו מקווים שעוד תראו ותש-מעו מאתנו בשבוע זה.

(על תוכניות נוספות במאמרים אחרים)

לצערנו ישנן מספר בעיות המפריעות לניהול תקין של ביה"ס:

(1) עקב הפיכת מועדון חברת הילדים לפעוטון נלקח שטח המחסן של חדר-המלאכה. עד עתה שיעורי המלאכה אולתרו בחדרי-אוכל של הכיתות ובשלב זה לא ילמדו הילדים מלאכה, עד שיוקם המבנה הטרומי הקטן, שמיועד למחסן חדר המלאכה. במקום זאת ילמדו הילדים קרמיקה עם ריני.

(2) "הסינגפורית", המכה גלים במרחבי הארץ, גם לא פסחה על צוות ביה"ס והאלתורים שנעשים במילוי מקומם של מורים הם רבים יותר מאשר בשנה שעברה.

בהזדמנות זו ברצוני להודות ליעל שפרונג, שמילאה את מקומה של אירנה בשיעורי החשבון בזמן שאירנה היתה בחופשת לידה, וכן לדורית נמנוב שעבדה בכיתת "דקל" (או יותר נכון לומר "פתחה והחזיקה" את כיתת דקל) מתחילת השנה ופינתה את מקומה לגליה גניסלב. בהצלחה, גליה.

כיתת "חרוב" המשתפצת מתקדמת לקראת סיום העבודות בה, והילדים סוף סוף החלו גם להתקלח שם. הצוות, שעבד מתחילת שנה"ל בתנאים-לא-תנאים יכול סוף סוף לתפקד בצורה המתקבלת על הדעת.

ולבסוף, מי שמעוניין לקבל דף עם תוכניות ביה"ס לשנה זו, מתבקש לפנות אלי.

תודה על תשומת הלב
צ' ל ה

נ ר - ז י כ ר ו ן

כ"ג בטבת - אסתר בנדר

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

וְעוֹד ...

ל י ל ש ב ת - בשעה 21.30

מ פ ג ש ע ס ת י א ט ר ו נ ק ב ו ק י

איתן בן-דב הוא שחקן תיאטרון המגיש מופע בלתי שגרתי ויוצא דופן. במסגרת המופע דברי הסבר על כל מרכיבי התיאטרון היפני, ובמיוחד תיאטרון הקבוקי. כל זאת בלווי הדגמות במשחק. כן מעביר איתן בן-דב בין הצופים תלבושות יפניות מרהיבות, ואביזרים שונים מהתיאטרון היפני. בשיאו של המפגש מתאפר איתן בן-דב איפור מלא של תיאטרון הקבוקי, ומתלבש בתלבושת תיאטרלית יפנית. כל זאת לעיני הצופים. איתן מסיים בקטע מתוך ההצגה היפנית "המחליף". לסיום הערב, סרט יפני קצר על תיאטרון הקבוקי היפני. משך המופע הוא שעה וחצי, והקהל מתבקש להגיע בזמן.

++++++
=====

מ ו צ א י ש ב ת - הסרט השבועי.
ה צ ו ר ת ה מ ו ב ח ר
THE RIGHT STUFF

בימוי: פליפ קופמן.
משחק: סקוט פאולין, ברברה הרשי, סם שפרד.
הסרט הוא אפוס ענק על טייסי החלל של ארה"ב. תחילתו עם נסיונותיהם של טייסי הניסוי לשבור את מחסום הקול (צ'אק ייגר המפורסם למי שזוכר) וסופו בתוכנית החלל של ארה"ב - 'מרקורי', שבה נבחרו 7 "אסטרונאוטים" מן השורה הראשונה לצאת למרוץ החלל נגד ה"קוסמונאוטים" הרוסיים.
הסרט מבוסס על ספרו של תום וולף באותו השם, וזכה בארבעה 'אוסקרים'. הסרט חו-קר, ומלגלג בעת ובעונה אחת על התהליך שבו הופכים בני אדם רגילים לגיבורים. סרט חזק ו... ארוך, מאוד אפילו. יותר משלוש שעות (195 דקות). מומלץ גם למי שלא חו-בב טיס ומטוסים.
ו. (ויהי פיחות) סרטים.

++++++
=====

איר עפעצן בלי אסע

כללי: ועדת הבריאות ועוד מספר חברים יוזמים מיבצע נגד עישון. המיבצע יטפל בכמה נושאים. עישון ובריאות, עישון במקומות ציבוריים, עישון של ילדים ונוער וכו'. לצורך זה ייערך משאל בין החברים, שיתן לוועדה תמונה כללית לאן נושבת הרוח. להלן מספר דעות בקשר לעישון בחדר האוכל. למשל -

א' ונ': את השיחה הבאה שמעתי בחודש האחרון בין חבר בעד ובין חבר נגד, ייקראו להלן

ב': אין כמו סיגריה לסיים את הארוחה. אני מאוד נהנה לעשן, להפריח עשן בכל מיני צורות, ליהנות מהטעם והארומה. זה מרגיע אותי, זה נותן לי להתרכז. זה נותן לי סיפוק...

נ': אני לא סובל עשן סיגריות. זה נותן לי הרגשה של זיהום ומחנק. העשן מזיק לבריאות, גם שלך וגם של הסובבים אותך. הריח הוא חריף ומקלקל לי את הטעם של האוכל. הריח הזה נספג בבגדים ומלווה אותי לכל מקום. אם אחד מצית סיגריה, מעשנים אותה כל חבריו ומיד מתחילה תזמורת של שיעולים. יש שיעולים קרובים ויש רחוקים ויש גם שיעול חזק חזק שלא נעים לשמוע, ביחוד כשאתה לבד. לעיתים רחוקות אתה פוגש שיעול נחמד...

ב': תעזוב שטויות עם הבריאות. מה זה החיים - אני נעשה חולה כשאני לא מעשן. ובקשר לטעם - זה טעם החיים. חוץ מזה, הקיבוץ הוא ביתי, אתה לא יכול להגיד לי לא לעשן בביתי, לא? זו לוגיקה טהורה.

נ': חדר-האוכל הוא מקום ציבורי מבחינת תושבי הקיבוץ, המתאספים בו. אתה יודע שאני מכיר כמה אנשים, שלא מעשנים בביתם בגלל האישה או בגלל הילדים, אבל בחדר-האוכל הם מעשנים חופשי. זה לא אבסורד? אני מגיע לחדר-האוכל, מפלס את דרכי בין ענני העשן, אומר לילדים לא לשחק עם הבדלים שעל הרצפה, מגיע לשולחן ומה רואה? שתי מאפרות מלאות בדלים מצחינים וכוס תה. כוס, שמחר יכולה להיות אצלי, ועכשיו יש בדל סיגריה צהוב ורטוב משתכשך להנאתו בתוכה. איפה אנחנו - בפאב זול בלונדון מלא פאנקיסטים שיכורים?

ב': רגע, רגע, אל תגזים. וחוץ מזה, סנוב, באשקלון כבר היית? יש אנשים שלא יבואו לחדר-האוכל, כי לא יוכלו לעשן בו.

נ': יש אנשים שמעדיפים לאכול בבית בגלל העשן הזה כבר היום. אני רוצה לבטל את העישון בחדר-האוכל גם למען הילדים, שלא יחשבו שלהיות גבר או להיות יותר מושכת זה אומר לעשן ליד השולחן. אולי זה גם ימנע מעבר לסמים.

ב': זה תירוצים של סבתא זקנה. הילדים יעשו מה שהם רוצים בסופו של דבר. ואין קשר בין סיגריות לסמים. אני אומר לך מנסיוני האישי....

נ': אז בוא נמשיך לדבר בשבוע הבא בעד ונגד חלוקת חדר-האוכל למעשנים ולא מעשנים. ב': להתראות.

אודי אגם

x

תרומה - משפחת ליפשיץ - הוריו

של הרי - מאוסטרליה,

תרמו סכום כסף לכפר הנשיא. אנו

מודים, ומקווים שנהנו כאן,

למרות הגשם והקור.

"לבדיאדת"

לכל המשתעלים, הצרודים והמכחכים כאשר הם שם!

הגיעה הגאולה! הגיעה הישועה!

אל תטרידו את האחיות המוטרדות - אל תצלצלו לרופא. צאו אל האחו, כופפו את הגב (ובימים אלה תספגו גם קצת ויטמין C מקרינת השמש החורפית), ותתחילו באיסוף! לפחות 25 (!) צמחים שונים גדלים בשדות ארצנו, המוגדרים כ"תרופה יעילה" נגד שיעול.

אביא לכם כאן ארבע הצעות בלבד. את השאר תמצאו בספרו של ניסים קריספיל "צמחי מרפא". ספר מרתק ומקסים, גם מבחינה בוטנית/רפואית, וגם מבחינה פולקלוריסטית. יש בו מזור לכול - החל מאדמת וכלה בלפעת וולעים, דרך חילה ולחץ דם גבוה או נמור.

ח ל ט ה

הוראות שימוש: מבשלים 100 גר'

גרעיני חיטה בליטר מים, במשך כשעה. מסננים, ושותים מהמרתח 4 - 5 כוסות ביום. שתיית מים שבישלו בהם גר-עיני חיטה יעילה מאוד בריפוי שיעול.

ח ר ו ב מ צ ו ר

הוראות שימוש: שוברים כחצי ק"ג חרובים בשלים לחתיכות קטנות מבשלים בליטר מים במשך כשעה, מסננים ומקבלים סירופ חרו-בים מתוק. שתיית הסירופ יעילה מאוד לטיפול במחלות כלי הנשימה ושיעול חריף.

מ ר ו ה מ ש ו ל ש ת

הוראות שימוש: לריפוי הצטננות - מבשלים 100 גר' עלי מרוה בליטר מים. עם עליית האדים מהסיר יוצרים אוהל ממגבת על הראש ונושמים את האדים.

ש ג מ ר פ ש ו ט

הוראות שימוש: למחלות דרכי הנשימה - מבשלים חופן זרעים בליטר מים. עם עליית האדים מהסיר, מכסים את הראש במגבת ושואפים את האדים. משרת זרעים בדבש - משרה זו יעילה מאוד נגד שיעול: חולטים כפית גדושה זרעים בכוס מים רותחים, משהים קמעה, ממתיקים בדבש ושותים.

ח ל מ י ת ג ד ו ל ה (ח ו פ ז ה)

כל חלקי הצמח מכילים ריר מחטא, שהוא יעיל מאוד נגד שיעול.....

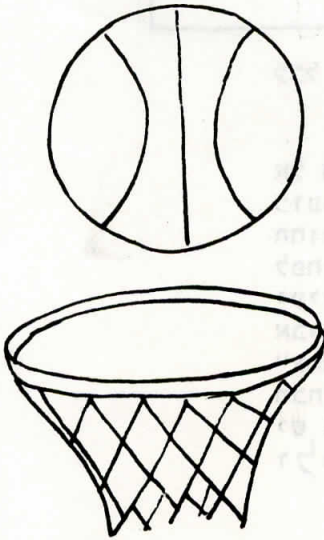
הוראות שימוש: מבשלים 250 גר' עלים בחצי ליטר מים (העלים תופשים נפח רב, אבל אל חשש - הם מצטמקים בכישול), כחצי שעה. שתיית המרתח יעילה מאוד נגד שיעול ולהקלת הפרעות בדרכי הנשימה.

ל כ ל ה צ מ ח י מ ה נ י ל

אופני שימוש נוספים, לעיתים ע'י ניצול חלקים נוספים של הצמח.

כדורסל כעולם אחר.

נערים - כפר הנשיא

במשחק מותח ודרמאטי, שנערך השבוע בנאות מרדכי במסגרת "גמר אליפות הגליל העליון" ניצחה קבוצתנו וזכתה בהישג מרשים נוסף - ולקחה את המקום ה-1. זה הפעם השלישית ברציפות. אין צורך להזכיר ולספר שקבוצתנו היא אלופת איזור הצפון כולו מזה שלוש שנים (במסגרת הליגה, גביע אליפות הפועל והגליל-העליון), ועד כמה שקשה להשיג את התארים - קשה פי כמה לשמור עליהם....

לזכות הנערים יאמר שהם עומדים בזה יפה מאוד, למרות כל הלחצים הפסיכולוגיים שקבוצה-אלופה, והחרדות של כל השחקנים לפני כל משחק גמר!! ממש קבוצה "ווינרית" אמיתית.

כמובן אל לנו לשכוח שמדובר בילדים בגילאים 14 - 16, המתאמנים יום ביום בצורה אינה-טנסיבית למרות כל עיסוקיהם האישיים - ומצליחים בכדורסל בצורה המעוררת כבוד! אגב, במשחק האחרון דרור ק. קלע 20 נקודות והצטיין למרות שבוע שלם שלפני המשחק שכב בבית עם שפעת. אופיר, במשחק הקרבה יוצא מהכלל "הצליח" לנקוע את הכוהן השמא-לית בידו, ולמרות זאת הצליח להשחיל גם סל של 3 נקודות. (כשנשאל בסיום המשחק מדוע לא קולע כך גם במגרש בכ. הנשיא, השיב: "מזג האוויר בחוץ משפיע על מהלך הקליעה - באולם הולך לי הרבה יותר טוב."

תוכנית האירועים הצפויה לקבוצת הנערים בתקופה הקרובה - כדלהלן:

- (1) בשבת הקרובה 17.1.87 קבוצתנו תשחק במסגרת רבע-גמר אליפות הפועל ארצית באולם בנדל בצמח. ב-9.00 בבוקר נגד עפולה/זרעאל, באם ניצח נשחק בשעה 13.00 באותו מקום נגד עמק יזרעאל או עמק הירדן! (מיניבוס יצא מהרצליה ב-8.00 בבוקר (שבת). מאוד מבקשים לבוא ולעודד את הנערים.
- (2) 31.1.87 חצי-גמר אליפות הפועל ארצית במעגן מיכאל (אם עוברים את שלב רבע-הגמר).

- (3) 4.2.87 - רבע-גמר גביע המדינה !!! משחקים נערינו נגד מכבי-חיפה פה בכפר הנשיא. בשעה 18.00 - חוויה בלתי רגילה מצפה לאוהדים.

- (4) 7.2.87 - גמר אליפות הפועל כגבת (כמו בשנה שעברה - באם נעבור שלב חצי-גמר)

הודעות נוספות יבואו בהמשך.... * * *

שתהיה הרבה הצלחה בכל המפעלים השונים שבהם אנו משתתפים, ומקווים שהחברים יתנו יד בעזרה, בעידוד ובחמימות כמו עד היום.

להת' שבי ויענקלה
נערים - כ.הנשיא/גדות

זיכרון חיפוש המרגרינה.

פרק נוסף מ"עלילות ויקטור ומרנדה"

מסע חיפוש המרגרינה רק התחיל.

בבוקר שלמחרת, עם הנץ החמה, זינק ויקטור על עמוד האוהל והעיר את כל הישנים בקריאתו המפורסמת. בלי תלונות או קיטורים קמו כל הישנים וזינקו לרחצת בוקר באגם הכחול. כולם מלבד רפי, פרפר הלילה הקטן שנעלם עוד לפני שהתעורר ויקטור. פרפר הלילה חיים רק בלילה. לפני צאת החמה הם מוצאים מחבוא ונרדמים עד רדת הלילה הבא. מרנדה גילתה את חסרונו של רפי רק לאחר שחזרו מהרחצה ונתקפה דאגה (*), שמא טבע באגם. יענקלה הרגיעה והסביר את דבר היעלמו של רפי. הצפרדעים חזרו מיד למים, לארוחת הבוקר שלהם. מה אוכלים הצפרדעים לארוחת הבוקר? אולי חיות קטנטנות החיות במים. אולי צמחים טעימים הצומחים במים.

ויקטור הפיח רוח חיים במדורת ליל אמש וחלטתה עבור החבורה. החלזונות, כרגיל, חיכו שיגישו להם ולא עזרו במאומה. מעולם לא פגשתי חילזון חרוץ. מישהו כן? מרנדה מתחה את האוהל חזרה כמפרש של הרפסודה והאיצה בכולם להזדרז. יענקלה מיהר עם שקית בידו ואסף לכלוכים שהתפזרו על החוף במהלך הקומזיץ העליז. כולם רצו להמשיך במסע. אולי כבר היום ימצאו מרגרינה?

כעבור שעה קלה נפרדו חברינו מהחלזונות ויצאו לדרכם. הרפסודה שייטה לאיטה ברוח הבוקר לכיוון מרכז האיים.

הרוח הלכה והתגברה ועננים כיסו את השמש. האגם כבר לא היה חלק כמו אתמול, גלים קטנים התרוממו ברוח והתנפצו על הרפסודה הקטנה. כולם נרטבו כהוגן והפסיקו לשיר. "זוכרים איך נפגשנו לראשונה?" שאל ויקטור, "מזג האוויר הסוער הוא שגרם לשיטפון שגרם לנו לקפוץ על קרש שגרם להתנגשות שגרמה להיכרות שהובילה לקשר המיוחד הזה שנוצר בינינו, לפני שבועיים בערך, וכבר נראה כאילו אנו יחד מזה שנים...". "תודה לאל!", ענה יענקלה, "תודה לגשם המצמיח פירות וירקות וממלא את הכינרת. תודה על הפגישה המוזרה איתכם. ודווקא עכשיו אני נזכר בסבא וסבתא שלי. פעם ראשונה שאני נזכר בהם מאז טבעו בשיטפון ואני עצוב". מרנדה ליטפה את פרוותו הרטובה וויקטור הביט בגשם הנשפך לאגם ושתק. "תרשו לי לבכות?" שאל יענקלה ולא חיכה לתשובה. שתי דמעות גדולות נקו בעיניו הקטנות והצטרפו לטיפות הגשם ונפלו לאגם הכחול.

הרפסודה הקטנה היטלטלה בחוזקה בין הגלים. רגע מעלה, רגע מטה. מסביב רק גלים וקצף וגשם קר ורטוב. מעליהם שמים מלאי מים, עננים שמסתירים את השמש ומשווים לעולם מראה אפור ועצוב.

מי בכלל יכול היה לחשוב על מרגרינה באותם רגעים?

מרנדה נתקפה במחלת-ים, לראשונה בחייה. הקיאה, לא נעים בכלל. ויקטור נדבק במחלתה והקיאה גם הוא. לא מצחיק. יענקלה הבונה מורגל היה לחיים במים ולא נדבק במחלת הים. הוא נתגלה כיורד-ים (**). אמיתי והשיט בביטחה את הרפסודה בכיוון הגדה הרחוקה של האגם הכחול, מתח חבל פה, הרפה חבל שם ותימרן וכיוון בעזרת המפרש הקטן במשך כל שעות הסערה.

בשעת אחר-הצהריים פסק הגשם והשמים נתבהרו. השמש נתגלתה בכיוון מערב ומולה, במזרח, נפרשה קשת אדירה, צבועה בשלל צבעי הקשת. שתי רגליה של הקשת כמו יצאו מהאופק ונפגשו אי-שם במרומים.

המחזה הזה בלבד הספיק כדי להחזיר את מרנדה וויקטור לאיתנם. שניהם ישבו במקור פעור והביטו בהשתאות בצבעי הקשת, הדומים כל-כך לצבעי זנבו המפואר של ויקטור. השמש ייבשה את כנפיהם וחיממה את רגליהם הקפואות. השימחה חזרה לשרות על הרפסודה והשלושה חגגו את הרגע בשתיית תה חם מהתרמוס שארז ויקטור בצרור הצידה.

(*) נתקפה דאגה: החלה לדאוג. ניתן לומר גם "נתקף עצב" או "נתקף פחד" וכו'.

(**) יורד-ים: מלח, ספן. מישהו שמרבה לטייל בין הגלים והים.

(מסע חיפוש המרגרינה - המשך)

הגלים הלכו ונרגעו, הרוח הלכה ונחלשה ובשעת הדמדומים כבר נראתה היבשה באופק. עדיין רחוקה במקצת, אך ללא ספק הם בדרכם אליה. כשהחשיך העולם מסביב, הבחינו השלושה באורות מנצנצים מכיוון שפת האגם ולשם כיוונו את הרפסודה. ככל שהתקרבו לחוף כן נתבהרו האורות עד שאפשר היה להבחין בשלט מואר:

ה מ ר כ ו ל י ת ש ל ר ו ז ה

מעגן קטן של סירות-דייג נתגלה לפניהם, מוגן בשובר-גלים עשוי מסלעים ענקיים. יענקלה קפץ למים ומשך את הרפסודה מאחוריו בעזרת חבל עד שהגיעו למזח קטן מעץ. שם קשר את הרפסודה לפיתה (*) כולם נשמו לרווחה, לחצו ידיים ואפילו התחבקו בחוזקה. "הגענו לחוף מבטחים", מילמל ויקטור כשראשו תחוב בין כנפיה של מרנדה לבין פרוותו החומה של יענקלה, "אלוהים, אני מאושר". אחרי כזה חיבוק ממושך הרגישו השלושה כש-תפים מלאים, כמשפחה חמה וקרובה. הסערה מאחוריהם, העתיד לפניהם וכעת - למצוא מר-גרינה סופסוף!

חיש קל צעדו במעלה המדרגות המובילות למרכולית. שקט מתוח השתרר במעגן. לילה בהיר ופתוח, לילה של אחרי הסערה, לילה של כוכבים קרובים. האוויר נקי וצלול. נעים היה לחוש אדמה מוצקה תחת רגליהם, אך הם לא התפנו לחגוג את התחושה הנעימה, כהרגלם.

נפש חיה לא נראתה סביבם והמרכולית המוארת נמצאה ריקה. ריקה מקונים ומוכרים, כמובן לא ריקה ממוצרים.

על דלת העץ היה שלט קטן המודיע שרוזה תגיע בשמונה בבוקר ושמי שלא יכול להת-אפק ולחכות, מוזמן להיכנס ולקחת את שברצונו לקחת ולהשאיר כסף בסלסלת הנצרים שעל השולחן.

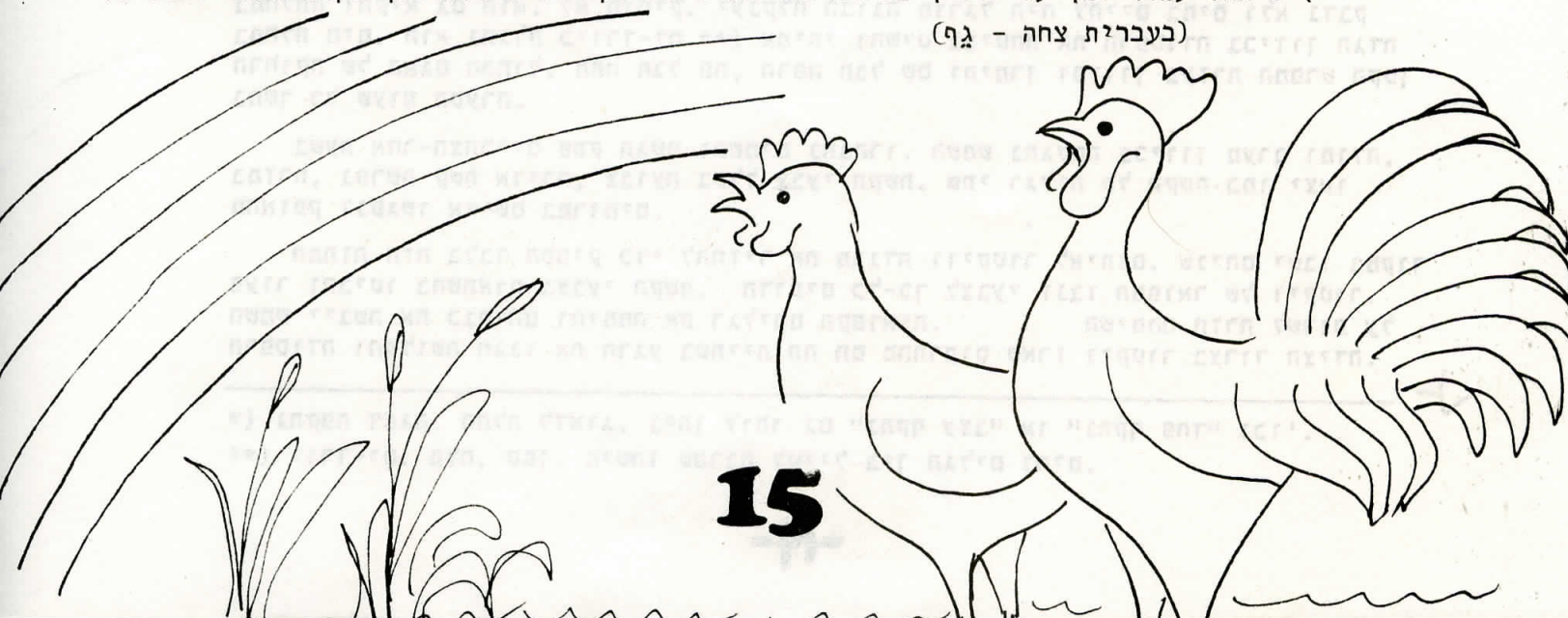
היתאפקו חברינו או לא?

האם מצאו מרגרינה, ומיהי בכלל רוזה זוו?

על שאלות אלו ואחרות - בפרק הבא של "עלילות ויקטור ומרנדה".

א ב י ש י

(*) פיתה: עמוד שמן על הרציף בצורת פטריה. משמש לקשירת סירות וכן מקום מפגש לשחפים. (בעברית צחה - גַּג)

אוניברסיטת חיפה
המכון לחקר הקיבוץ

אל מזכירי הקיבוצים, רכזי ו. ההשתלמות ופעילי החברה,

ח.י.,

אנו מחדשים את ההרשמה לקורס על הנושא: סוציולוגיה של הקיבוץ אשר יתחיל בחודש ינואר וימשך שלושה חדשים (12 פגישות שבועיות החל מהשעה 09.00 בבוקר ועד השעה 13.00 מדי יום שני).

על פי הקורס הראשון שהתקיים לפני מספר חדשים נוכחנו לדעת עד כמה חשוב נושא זה! רוב המשתתפים היו מזכירי קיבוצים ופעילי חברה, ולכל הדעות יש בידי המכון ידע מחקרי ומדעי מספיק, על מנת להנחיל אותו למשתתפי הקורס. דווקא היום אנו רואים חשיבות בראייה אובייקטיבית מדעית של המציאות הקיבוצית ואין הדבר אפשרי בלי שימוש בכלים מדעיים ומחקריים.

הראייה של המציאות הקיבוצית אך ורק דרך המשקפים של היום יום ושל המציאות הקונקרטית בקיבוץ פלוני או אלמוני, מבטאים את התופעות, אבל לא את המהות הקיבוצית. פעילי החברה שוקעים לעתים במציאות זאת, והיא רבת בעיות וענינים בלי שיצליחו לראות את המכלול. את זאת אנו מתכוונים להעניק בקורס ונלמד את המציאות הקיבוצית ע"י ניתוח סוציולוגי.

המינימום ההכרחי לפתיחת הקורס זו השתתפות של 15-20 איש. הקורס יתקיים באוניברסיטת חיפה, וילוו אותו מיטב חוקרינו, ומורינו בתחום הסוציולוגיה בכלל והקיבוץ בפרט. שכר לימוד עבור הקורס (12 פגישות) רק 150 שקל, ואנו קבענו מחיר מינימלי זה על מנת לאפשר מכסימום של משתתפים. הננו מקווים להיענותכם!

מצורפת תוכנית משוערת של הנושאים אותם ילמדו בקורס

ואלה הנושאים: התפתחות הסוציולוגיה הקיבוצית, המבנה החברתי של הקיבוץ, ממצאי המחקר על הצריכה, תמורות במבנה המשק הקיבוצי, המשפחה המורחבת בקיבוץ, תהליכי הזדקנות בישראל ובקיבוץ, קהילות וארגון מודרני בקיבוץ, התנהגות הקיבוץ בתקופת משבר, הקיבוץ בשנת האלפיים, המחקר על המתנדבים, קווים להתפתחות המשפחה בקיבוץ, הסוציולוגיה של החינוך הקיבוצי, עבודה וכוח חברתי, גבולות הדמוקרטיה בקיבוץ, יחסי דורות אינדיבידואליזם וקולקטיביזם במבחן המציאות הקיבוץ, סיבות הירידה, ועוד.

הננו רוצים לציין כי בקורס שאנו מלמדים על הסוציולוגיה של הקיבוץ במסגרת הפורמלית ישנה ממש נהירה, עד כדי כך, שהחוג לסוציולוגיה הגביל את מספר המשתתפים והעמידו על 50 תלמידים. אין זאת כי הנושא מענין ומרתק.

מצורף שאלון השתתפות. אנו מחכים להענות מהירה על מנת שנוכל לתכנן את הקורס כפי שצריך. על מועד המדויק של פתיחת הקורס תבוא הודעה לאחר שנרכז את ההרשמה.

מנהל המרכז הקיבוצי,

משה ציוזיק

המעוניינים יפנו אל יעל ש.

מצנה

חברת הוצאת הספרים
המכון לזכויות יוצרים
חוג "איכ"י"
ע"ש שלום
אורחים נגד גזענות
התנועה למען דרום ונגד גזענות
פעילי שכונות בירושלים

החברות הכלליות
חוק"ם
הקיבוץ הארצי
הסתדרות המורים
מפלגת העבודה
מ"ס
רצ
שינוי
קבוצת פעילי "הליכוד"

דובנוב 10 תל-איכ"י 263334, 03-261652

רצח עמדי ז"ל בעיר העתיקה וחוות הפורענות הקשה שעברה ירושלים בעקבות הרצח חידדו את שידענו כל העת: הזרות והשינאה בין יהודים וערבים הם שדה-בערה, קל להצתה ומהיר התלקחות. שמואל הנביא בשלהי נובמבר 86 הם בבואה למקומות רבים במדינת ישראל.

... כל רצח נתעב ותגובה פרועה מנגד הורסים את בסיס הדו-קיום בין יהודים וערבים, עליו קמה מדינת ישראל. נגזר עלינו לחיות יחד במדינה אחת, רוב יהודי ומיעוט ערבי. זו אבן היסוד למגילת העצמאות.

הופעת כהנא והכהניזם היתה על קרקע פוריה של שינאה ל ערבים... תנועת מענה, שנוסדה כדי להילחם בראשו של הצפע, לעקור את הארס המביא להרס, זכתה לשיתוף פעולה ציבורי רחב במאבק נגד כהנא והכהניזם. הפחד שמא נאבד צלם אנוש, אמות מידה בסיסיות של מוסר וצדק הביאו ציבור רחב לומר דעתו ולהילחם כנגד תופעת הגזענות. אך בל נטעה, הגענו רק לשלב הגדרת המחלה, זיהינו את הסימפטומים שגרמו למחלה, אולם לא הודבר הפגיף. זוהי מחלת לב שבאה בהתקפים, פעם זה התקף קל ופעם קשה. כפי שחזינו בירושלים, ככל שההתקף קשה יותר, המצב נעשה קריטי וכמעט בלתי הפיך.

ובכל זאת איננו קטני אמונה. אנחנו מאמינים שריכוז הכוחות השפויים בחברה הישראלית על כל גווני החברה, כל אחד או כל קבוצת אנשים, במעשה, אמירה, כתיבה, תרומה, איש איש לפי כישוריו ויכולתו, יחזירו אותנו לקרקע מצאותית, למקום בו אהבת האדם, עזרה לזולת, עקירת השינאה, בריחה מהקצנה ומאבק בקיצוניים, יהיו נרות לרגלינו ואור לדרכנו.

תנועת מענה קוראת לנאמניה, לאלה שאינם מוכנים לעמוד מנגד כשקיצוניים מכתיבים את אורח חיינו. היו שותפים פעילים, כל אחד במקומו, להעברת מסר חינוכי של אהבת העם והארץ והוקעת כל ביטוי שינאה ושיטנה כלפי המיעוט החי בקרבנו. היו נכו-נים לקריאתנו לפעולה חברתית חינוכית מקפת, אותה ברצוננו לפרוש באתרים רבים.....

ה י ר ע י מ נ ו

ברכה
יגאל צחור
מזכירות מענה

שלח לנו את הספח:		אני מוכן לסייע לפעילות מענה:	
הרצאות בבתי-ספר, תנועות הנוער	כן	לא	כן
ריכוז סדנאות	כן	לא	כן
ארגון	כן	לא	כן
פעילות אזורית	כן	לא	כן
תרומות	כן	לא	כן

נְעִימוֹ! ♥

נְסִיעוֹת לַחו"ל

בושאי התקציבים נמצאים בדיון במוסדות המשק ובין השאר יידון גם תקציב הנסיעות לחו"ל. ההחלטות הסופיות תובאנה לאסיפה ושם נחליט אם תהיה הקפאה (חלקית או כללית) השנה, או שיהיה מותר לנסוע ומאיזו קבוצה. כ"כ נחליט גם אם יינתן תקציב לחבר לשנה ובאיזה סכום.

בינתיים יש לערוך רשימה של החברים המעוניינים, כדי לדעת מה יהיה גובה ההוצאה למשק, במידה והדבר יבוצע. רשימה זאת תהיה בסיס לרשימה סופית, לפי הנחיות האסיפה.

אבקש לשים פתק בתא-הדואר שלי, עם שם החבר ומועד הנסיעה המתוכנן (תאריך יציאה וחזרה).

בקשה זאת מופנית גם אל החברים שכבר הודיעו לי על כך בעבר, בכתב או בעל-פה.

תודה
צפורה

מערכת ההגברה

אני יוצא למילואים לחודש (לא לצחוק) ועדי סימונס יהיה האח-ראי על מערכת ההגברה. יש לפנות אליו לפחות שבועיים לפני התאריך הרצוי. תודה על שיתוף הפעולה איציק

לשומרי משקל (רשמיים ולא רשמיים)

אנשי המטבח מודיעים, שעל דלפק הדיאטה נמצא תמיד מגש עם ירקות ללא תוספת שומן. ירקות אלה מיו-עדים לכל הציבור.

מספרי טלפון

מועדון חברת הילדים (במקלט) - 979
שינויים: משפח' אגמון - 534
גברת זרמן - 014
שיכון הנעורים - 821

דו"ח ועדת הבריאות - קטעים מהחלטות הועדה.

16.9.86

- הוחלט לא לקבל את בקשת לאה הרשקו ומשפחתה לשוב לכפר הנשיא.

1.10.86

- בטי ד' לקחה על עצמה את האחריות לטיפול בשפוץ המרפאה, בתאום עם ו. הבריאות.
- הוחלט להטיל על בטי ד' לחפש בחור/ה שירצו ללמוד את נושא הגיינת הפה ולעבוד בזה במשק.

14.10.86

- סוכס לבדוק שטות שונות של רפואה לא קונבנציונלית - רפואה אחרת, אלו מהשטות מסתמכות על הרפואה הרגילה ומהם האנשים המפעילים את אותן שטות. כמו כן הוחלט לערוך סקר בנושא.
- סוכס כי כל חבר שרוצה לפנות לרופא פרטי, חייב לעשות זאת באמצעות המרפאה.
- ויטה מ' תצא להשתלמות למטפלות בקשישים במימון של ו. הבריאות.

4.11.86

- נושא הפלרת מי השתיה יעלה לדיון באסיפת הקבוע.

18.11.86

- ועדת הבריאות תעלה בפני המזכירות את בעית רסוס שטחי הכותנה הקרובים לקבוע.
- לאחר 2-3 שבועות יובא הנושא לאסיפה.
- גבי א' הביע נכונות לקבל את תפקיד נהג הבריאות לאחר שישוחח על כך עם הרי ל'.
- אוולין וו' לקחה על עצמה את נושא הטיפול בכנמת בבתי ילדים.

4.12.86

- ועדת הבריאות נתנה המלצה חמה ביותר נגד העשון במקומות צבוריים והוחלט להקים תת ועדה בנושא זה.
- הועדה קבלה פניה לדון ולהמליץ בנושא הפסקת חלוקת סגריות - חינס.
- סוכס כי אין זה בסמכות הועדה להמליץ בנושאים מסוג זה, וכי יש להפנות את הבקשה לגורמים המטפלים בכך ישירות.

11.12.86

- הוחלט על שתוף פעולה בין צוות המרפאה וועדת הבריאות בקשר להחלטות הנוגעות להפנית חברים לרופא פרטי או רפואה חליפית.
- הוחלט כי בת-שבע תכנס למרפאה כאחות שלישית.

נכחו: יעל ש' מיכאל ד' הרי ל', עמליה נ', אורן ק', מיכאל כ', קרול ב', בוב וו',
בני פ', אבלין וו', חנה מ'.
נעדר: ג'ק ג'.

1. נושאי בריאות. (מוזמנות: איליין א', בטי ד')

ע"פי המלצת ועדת הבריאות הוחלט שבת-שבע מ' תכנס לעבוד במרפאה כאחות שלישית.
בת שבע תתחיל את עבודתה במרפאה מיד עם מציאת מחליפה מתאימה עבורה במחסן הבגדים.

2. סקירה על המפעיל. (מוזמן: שמואל ח')

שמואל דיווח על התקדמות הקמת מחלקת המפעיל, ומסר כי בקשת כח האדם שהגיש לפני
מספר חודשים חייבת להכנס להילוך גבוה. כשלב ראשון ובאופן חד-פעמי, יכנס אפרים מ'
לתקופה בת שלושה חודשים למחלקה בכדי להריץ את המיכון החדש שזה עתה הגיע. מרכז המשק
יתאם את הנושא עם ענף הצאן.

לשם הפעלת תנורי היציקה שכבר עומדים ומוכנים להתחלת היציקה, שמואל דרש כי הרי ל'
(שהסכים להכנס למפעל לתקופה בת שנה וחצי), יכנס למחלקה ב 1.2.87 בכדי להתחיל
בנסיונות יציקה ולשם למידת הנושא מאפריים.
דרישה זו העמידה את הועדה במצב
קשה עקב העובדה שהמועמד להחלפת הרי כרכז שרותים עדיין לא אושר באסיפה.
נשקלת אפשרות שהרי יעבוד תקופה קצרה במפעל ולאחר מכן יכנס לתקופת חפיפה מסודרת
עם המחליף שלו. הועדה פנתה למזכירה בבקשה לזרז את בחירת מרכז השרותים החדש.

3. שיחה עם ארווין ק'. (מוזמן: ארווין ק' דודיק פ')

ארווין הסביר את הרגשתו הקשה במחלקה והביע את רצונו העז לעזוב אותה. ארווין
עובד במחלקה זו כבר כ - 8 שנים ו כ - 13 שנה במפעל בכלל.
לאחר דיון מקיף הוחלט לחפש דרך לשחרר את ארווין בהתחשב בהרגשתו, ויחד עם זאת
פנתה הועדה לארווין בבקשה לא לעזוב את המחלקה עד מציאת מחליף הולם.

4. דיווח כללי:

- א. הרולד וו' נכנס למחלקת הרכבת ברזים לתקופה של שלושה חודשי נסיון.
- ב. ריני כ' החלה לעבוד בסריגת ילדים.
- ג. יוסי כ' חוזר למשק תוך חודש ולפני כניסתו למפעל ימסור חודש שרותים - כנהוג.
- ד. לני י' חוזר למשק ולפני כניסתו למפעל ימסור חודש שרותים - כנהוג.
- ה. ג'ק ג', לאחר תקופת נסיון, התקבל כרכז השתלמויות מבוגרים בתל חי.
- ו. נושא החלפת ג'קי ע' כרכז חדר האוכל הועלה לדיון, נשקלו מספר שמות והנושא
בדיון.

דו"ח משיבות ועדת העבודה מיום: 24.12.86.

נכחו: הרי ל', עמליה נ', אורן ק', אדי נ', מעין פ', אביבה ג', טוטסי ע'.
מוזמנים: אילזה ב"ח, ראובן מ'.

1. תורנויות ומסירות שבת.

התקיים דיון בנוכחות נציגי ועדת החבר המבוגר לגבי תורנויות ומסירות שבת לחברים מעל גיל 65.
הוחלט להטיל על הרי ל' לשתף את המזכירות בתוכן הדיונים.

דו"ח משיבת ועדת העבודה מיום: 14.1.87.

נכחו: הרי ל', עמליה נ', אורן ק', אדי נ', מעין פ', אביבה ג', טוטסי ע'.

1. הקמות בבתי ילדים.

אורן דיווח על בעית ההקמות בבתי ילדים, וציין את חוסר הנכונות של ההורים לשתף פעולה. נערך דיון מקיף והוחלט על כמה הנחיות לגבי פניה לחברים (בעקר הורים):
א. פגיעה מינימלית בייצור (מפעל וחקלאות).
ב. לשאוף למעורבות מכסימלית של ההורים.
ג. במקרה של חלוקי דעות - סדרן העבודה הוא הפוסק הסופי.

2. חופש חברים.

אדי העלה את בעית חוסר התאום והמעקב אחר ימי חופש.
הוחלט להזכיר לחברים כי לפני יציאתם לחופש עליהם לתאם זאת עם מרכז הענף וסדרן העבודה.
במקביל, חובה על כל מרכזי הענפים למלא ולהגיש את דו"ח העבודה כל שבוע (כולל בתי ילדים וענפי שרותים).
הוחלט להטיל על אדי לתאם עם אנשי המחשב שיטה לפיה יופץ דווח חודשי - לכל חבר בנפרד - לגבי מצב ימי החופש שלו.

רשם: הרי ל'.

תקופת שהות האם וילודה בבית המשפחה לאחר הלידה.

זה שנים רבות שישנה החלטה בקיבוץ, שלאחר הלידה, נשארת האם עם הרך הנולד בבית לתקופה של שישה שבועות, מסיבות ברורות ומקובלות.

לאחר מכן, נכנס התינוק לבית התינוקות, והאם מתחילה ביום עבודה של שלוש שעות, אשר עולה בהדרגה עם הזמן. כאשר מגיע התינוק לגיל תשעה חודשים, היא עובדת יום שלם, והתינוק נמצא במסגרת מלאה של טיפול וחינוך המטפלת. עד כאן כאמור, הכל ברור.

בשנים האחרונות עולה שוב ושוב השאלה, האם לא הגיע הזמן ולהאריך את התקופה של שהות האם בבית לאחר הלידה. מדיבר בתקופה של עד עשרה שבועות (מיום הגיע האם הביתה מבית החולים), פלוס תוספת של עד שבוע "חפיפה", זאת אומרת כניסת התינוק לבית התינוקות בליווי האם.

ההצעה עומדת לבוא מטעם ועדת הגיל הרך, יש לה מגוון רחב של סיבות והיבטים. אנו רוצים לשתף את כלל החברה וליזום רב-שיח בנושא.

הנושא מאוד חשוב לאמהות של היום ולאמהות לעתיד, וכמובן למטפלות ולחברה בכללה. זהו רק מבזק של הכרות עם הנושא, כאשר לא הבאנו כאן פרטים וסיבות, ותכנית מפורטת, המקום והזמן לכך יהיו ברב-שיח, ולאחר מכן באסיפה.

אז אנא, התחילו לעכל את הנושא, בואו, השתתפו ותרמו לעניין.

להתראות,

ועדת הגיל הרך.

NEWS OF THE WEEK

- * Did you miss the old grandfather-clock in the dining room? Don't worry, it hasn't retired. It is just getting its insides seen to, and will be adorning the eastern wall again soon.
- * What a shame that Gideon Levy can't stay a bit longer. He is doing such a good job pruning his Mum's roses. Gideon; have a good journey back, and come back soon.
- * Two innovations on the culinary front: One - there are now containers of low fat-content milk to be had in the kitchen fridge. They have red and orange writing on them, so you can tell which they are. The other item has actually existed for some time, but is now officially for general consumption - fat free cooked vegetables on the diet counter.
- * Baruch Cohen, who is spending a week in Scandinavia on "Mif'al" business, will no doubt have stories to tell about three-metre snow drifts and unimaginable temperatures. They say that even in England it has been 20 degrees below zero.
- * We are pleased to welcome Adan ben-Chanoch's father, who is arriving from the States, this time as a permanent resident. We are sure he will feel at home here quickly.
- * On Friday the new Ulpan starts lessons. This morning 20 pupils had arrived already, but "they keep coming", and it looks as though we will have another Ulpan; filled to capacity.
- * The new Social Organiser will be Amira. Elisha will of course be carrying on with his job as Organiser for the Habonim kids.

A nice sunny Shabbat to us all.

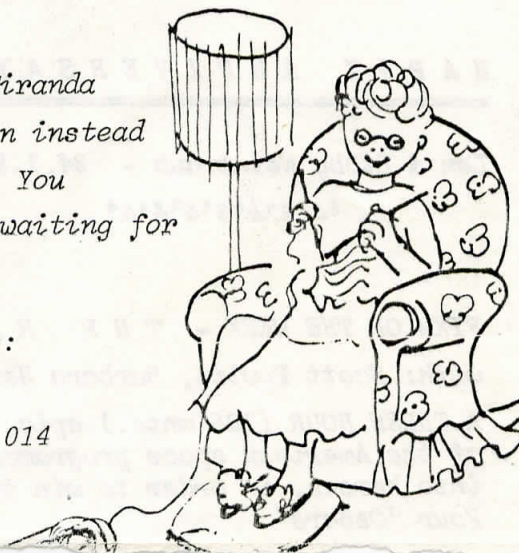
I N G E

P.S. Sorry I gave Miranda and Jeoff a son instead of a daughter! You were probably waiting for the Brith!!

Changes in Tel.Nos:

Agmon - 534

Mrs. Berman - 014

מזל טוב... מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

19/1/87. Denny Steele

Ruth Golan

Nick Davies

20/1/87. Tsviya Katz

Ofer Nitsan

Alf Anders (Ruth Ney's Father)

21/1/87. Becky Erenberg

Guy Wagner

22/1/87. Cha'im Ma'ayan

Omer Cohen

Ayelet Wagner

Menachem Vinograd

23/1/87. Roy Buskilla

Nimrod Palma

Ayah Cohen

24/1/87. Dorit Neminov

Ofir Shuval

Itamar Do'ari

H A P P Y A N N I V E R S A Y

Len & Libby Weintraub - 24.1.87.

&&*&*&*&*&*

M A Z A L T O V

A son to Advah & Ariel Cina
grandson for Sarita & Joe

&&*&*&*&*&*

F I K M O F T H E W E E K - T H E R I G H T S T U F F

with: Scott Powlin, Barbara Hershy, Sam Shepherd,

A THREE HOUR (195 mnts.) epic, taking a searching but slightly jaundiced look at the American space programme, which tries to turn ordinary human beings into heroes, in order to win the "Space Race" against the Russians. Four 'Oscars'.